

ناتو- ایران و حمله احتمالی!

آتش افروزان واقعی قضایای افغانستان و اطراف آن: سولانا، کرزی، ایشینگر، لیبرمن و راسموسن

مدتی قبل در سایت وزین نهضت آینده افغانستان در باره اینکه استراتژی امریکا- ناتو بطرف استیلاگری و اشغال کشور هایی چون ایران، ترکمنستان، ازبکستان، تاجکستان، ممکن قرغزستان و بالاخره قزاقستان میچرخد مطلبی را بدست نشر سپرده بودم. همچنان در مورد اینکه جنگ افغانستان کاملاً امریکایی میشود نیز سخنانی چند تقدیم خواننده گان این سایت داشته ام.

اگر از واقعیت نگذریم دیده میشود که پیشبینی های نهضتی های آینده ساز آهسته آهسته به واقعیت نزدیک میشود. ما درین زمینه نمی خواهیم بخود مباحث کنیم ولی یک حرف در خور اهمیت است که هر گاهی در سیاست دنباله رو باشیم از کاروان سریعاً تغییر یابنده اوضاع بدور مانده و بالاخره از پا می افتیم و نمیتوانیم تحولات را پا بپای جنبش دنبال کنیم. البته شتابزده گی را هم در سیاست مجاز نمیدانیم.

کنفرانس امنیت اروپا قرار بود مسأله افغانستان را در قدم اول و دستگاه اتمی ایران را در کنار امنیت اروپا به بررسی گرفته تصامیمی اتخاذ کند. فیصله بر آن بود تا از آقای منوچهر متکی وزیر خارجه ایران دعوت بعمل آورده نشود، زیرا ایران در مورد غنی سازی یورانیوم طور مشخص ابراز نظر نکرده است. یکروز قبل از آغاز کار کنفرانس آقای احمدی نژاد رئیس جمهور،

جمهوری اسلامی ایران اعلام داشت که آماده است غنی سازی یورانیوم را در اختیار غرب قرار داده و بعد از غنی سازی به حیث مواد سوخت آنرا مورد استفاده قرار دهد. همان بود که در کار کنفرانس از متکی دعوت بعمل آمد و موصوف در کار کنفرانس شرکت کرده و مواضع کشورش را مشخص ساخت که مورد تأیید غرب قرار نگرفته و مسأله چنان شد که به مسائل افغانستان کمتر توجه مبذول گردیده و حرفهایی زیادی به آدرس ایران، تا سرحد حمله احتمالی در میان گذاشته شود.

درین زمینه ایالات متحده آمریکا و آلمان نقش تعیین کننده را داشتند. گیدو وسترویلی وزیر خارجه آلمان در باره ایران میگوید که " دست دراز شده به خلا مواجه شد ". کارل تئودور سوو گوتنبیرگ وزیر دفاع آلمان با اندکی تندی میگوید که " ایران دست ما را نادیده پنداشت " و بالاخره جنگ افروز واقعی آقای جو- لیبرمن سناتور ایالات متحده آمریکا که دیگر همه نورمها را نادیده گرفته و با لجاجت تمام از " حمله نظامی ممکن بر ایران غرض جلوگیری از تسلیحات اتمی " صحبت میکند.

طوریکه دیده میشود حیطة برای ایران تنگتر گردیده و دامنگیر شدن آتش جنگ و تعذیرات اقتصادی بالای آن بیش از پیش مشهود است.

ناتو- آمریکا روز تا روز به کمیت قطعات نظامی شان در افغانستان پرداخته و به نقل از گفتگو های داخل کنفرانس مونشن اکنون تعداد از ۱۱۰۰۰۰ سرباز به ۱۵۰۰۰۰ و حتی بالاتر از آن رقم زده میشود.

آلمان با وجودیکه قطعات نظامی اش را اندکی افزایش میبخشد ولی ازین جهت نگران است که اکنون از محلات قبلی شان به محلات خیلیها نا آرام جنوب گسیل شوند، زیرا متکی بر استراتیژی کنونی آمریکا بایستی قطعات نظامی اش در شمال افغانستان یعنی در آن ولایاتیکه قبلاً نیروهای نظامی آلمان مستقر بودند، استقرار یابند و از سرحدات شمالی افغانستان تحولات را در جمهوریهای سابق آسیای میانه اتحاد جماهیر شوروی اسبق مراقبت نموده و در صورت ضرورت به اصطکاکات و راه اندازی توطئه ها مبادرت ورزد.

درین گرد همآیی همچنان از استراتیژی جدید ناتو یادآوری شد که همانا باز هم کارسازیهایی
براه انداخته شد تا بخاطر به یوغ کشانیدن دسته دیگری از خلقهای ساکن درین منطقه در ماه
نوامبر سالروان در لزبن پرتگال تصمیم اتخاذ گردد.

خلاصه اینکه گردهمآیی بین المللی مونشن کدام اقدام مثبت در راه بهبود وضع در افغانستان و
منطقه نبوده، بلکه بیشترین در جهت تدارک وسائل بر هم زدن نظم در منطقه تأثیر داشته،
ایران را بمثابه قربانگاه بعدی انتخاب نمود و برای امنیت اروپا کدام تبادل نظر قابل یادآوری
صورت نپذیرفت غیر از آنکه تأکید بالای قرارهای قبلی شد.